

[Miljøministeren]

kring depotet. Forsvarsministeren og jeg er helt enige om, at problemet må løses så hurtigt som muligt på en sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde.

Jeg vil afslutningsvis påpege, at jeg anser dumpning eller en midlertidig deponering i havet som udelukket som løsning på det akutte problem.

Spm. nr. S 114

Til *finansministeren* (19/10 84) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor han anså det for nødvendigt, at der blev indgået en ny aftale vedrørende forlængelsen af prøvetiden for fængselsbetjente og værkemestre på prøve, såfremt man må anse den tidligere benyttede fremgangsmåde herfor som fuldt retsgyldig?«

Begrundelse

Ministeren henviser i sit svar på spørgsmål nr. S 1121 (1983-84, 2. samling) i sidste afsnit til justitsministeriets svar på spørgsmål nr. S 947: »Denne »praksis«, som det kaldes, anser jeg ikke som en praksis, for indtil den 12. januar 1982 og i en periode på mindst fem år tilbage i tiden er kun én person kommet i »klemme« på grund af omtalte regler.«

Derudover har justitsministeren i et brev af 10. januar 1983 til tidligere medlem af folketinget Mogens Voigt skrevet: »Justitsministeriet forelagde i foråret 1982 spørgsmålet om prøveansattes retsstilling i de tilfælde, hvor grunduddannelse i ikke var gennemført før prøvetidens udløb«. På denne baggrund anbefalede finansministeriet, at en ny aftale blev indgået mellem direktoratet og Fængselsforbundet vedrørende forlængelse af prøvetiden. Den nye aftale blev indgået 29. august 1982 med 1½ års tilbagevirkende kraft, nemlig til 1. februar 1981, da der kom en stor personaletilgang. Denne handling må jeg fortolke, som om den tidligere brugte fremgangsmåde ikke var korrekt, jfr. § 9, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 96 af 20. marts 1972.

Svar (29/10 84):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Justitsministeren har i svar på spørgsmål nr. S 947 givet en generel beskrivelse af direktoratets praksis med hensyn til forlængel-

se af prøvetiden for fængselsbetjente og værkemestre ansat på prøve før 1. februar 1981. Den beskrevne praksis anser jeg ikke for stridende mod prøvebekendtgørelsens § 9, stk. 2, idet såvel beskrivelsen som nævnte § 9, stk. 2, generelt omhandler forlængelse af prøvetiden på grund af manglende fuldførelse af en krævet uddannelse.

Finansministeriet anbefalede i 1982, at der blev indgået en aftale om forlængelse af prøvetiden i de særlige tilfælde, hvor den manglende fuldførelse af uddannelsen alene skyldtes direktoratets manglende uddannelseskapacitet, idet finansministeriet var enig med justitsministeriet i, at forlængelse af prøvetiden i disse tilfælde næppe var i overensstemmelse med forudsætningerne bag prøvebekendtgørelsens § 9, stk. 2. Der blev herved bl.a. lagt vægt på, at det af justitsministeriet forelå oplyst, at forlængelse af prøvetiden af den nævnte årsag måtte påregnes at blive nødvendig i et betydeligt omfang som følge af en betydelig rekruttering af nye fængselsbetjente i forbindelse med den udvidelse af kriminalforsorgens afsoningskapacitet, der blev godkendt ved Akt 20 af 12. november 1980.

Spm. nr. S 120

Til *ministeren for skatter og afgifter* (22/10 84) af:

Thoft (SF):

»Agter ministeren at prøve østre landsrets nylige dom, som lovliggør skattearbitrage gennem spekulation i skattefrie kursgevinster, for højesteret?«

Begrundelse

Landsretten har for nylig afsagt frifindende dom i en sag, hvor en skatteyder gennem et meget stort lån havde finansieret køb af kortfristede statsgældspapirer med skattefri udtrækningsgevinst. Samtidig var de indkøbte værdipapirer lagt til sikkerhed for det pågældende lån.

I og med den frifindende dom vil enhver velhavende skatteyder fremover selv kunne bestemme sin skat. Hermed er det effektivt for alle dokumenteret, at selv om Danmark har verdens mest komplicerede skattesystem, afgiver dette ingen som helst garanti for, at